

Festa d'inauguració de les Llars del Seminari

FESTA INAUGURACIÓ
de les #LlarsDelSeminari!
#elsomnisocialLleida
Dissabte, 11 d'abril de 2015

HORARI
17:30h
Trobada i cercavila popular
c/ Maragall 5
18:00h
Inauguració Llars del Seminari
18:45h
Visita a les Llars i berenar popular

Es voluntaris de les Llars del Seminari estan ultimant els detalls de la inauguració dels pisos socials que tindrà lloc el proper dissabte 11 d'abril.

S'ha pensat amb activitats per a tota la família perquè esdevingui una gran festa. El lloc de trobada és l'entrada de les Llars, al carrer Joan Maragall número 5, a partir de dos quarts de sis de la tarda, per començar una cercavila pel barri.

Després, a les sis, tindrà lloc la inauguració oficial amb els parlaments de les autoritats, per donar pas, cap a tres

quarts de set, a un berenar popular i a diferents actuacions.

També serà l'última oportunitat perquè qui ho vulgui pugui visitar aquests 19 pisos així com el seu funcionament, amb parts comunes i gestió compartida. Serà un acte festiu, obert a tota la ciutadania, per donar a conèixer aquest projecte que pretén ajudar a reconstruir famílies que han estat desnonades o que no tenen recursos econòmics suficients per accedir a un habitatge del mercat privat.

No t'ho pots perdre! Participa i fes possible el somni social de Lleida.

Visita Pastoral a cinc parròquies de les Garrigues

Es dies 27, 28 de febrer i 1 de març, el Sr. Bisbe ha visitat la Unitat Pastoral que formen les parròquies de les Borges Blanques, Juneda, Torregrossa, la Floresta i Puiggròs.

Han estat dies intensos i alhora molt joiosos, pel que suposa tenir el nostre Pastor entre nosaltres, amb l'objectiu de conèixer-nos mútuament de manera cada vegada més profunda i enfortir els llaços de comunió eclesial.

Hem viscut, a cadascuna de les cinc parròquies, tres moments propis d'una Visita Pastoral: la celebració de l'Eucaristia, la visita als malalts i l'assemblea

parroquial. Ens hem pogut expressar i comunicar amb franquesa, compartint llums i ombres de les nostres parròquies i del moment actual que com a Església i societat estem vivint.

S'ha remarcat la necessitat vital de treballar en relació i comunió, tot madurant i creixent en la Unitat Parroquial que formem.

Els nens i joves també han estat presents en algunes de les trobades, animant i engrescant l'ambient.

Per tot plegat, restem agraïts i amb tots els ànims per continuar fent creïble el missatge de l'Evangelí.

AJUDANT A VIURE

Pasqua: la trobada amb Jesús, que viu

El temps pasqual comprèn set setmanes, cinquanta dies viscuts i celebrats com un tot. És el temps més fort i significatiu de l'any litúrgic: celebrem el pas de Jesús a una nova forma d'existència. Ha entrat definitivament en l'esfera de l'Esperit i viu per al Projecte del Pare. Un «Pas» (Pasqua) que ha donat com a Cap de la nova humanitat i, per això, és model i prototip d'allò que la comunitat dels seus creients ha de fer: desenvolupar en la història i actualitzar en nosaltres la Pasqua de Jesús.

La plenitud i compliment del fet inaugurat en la Nit Pascual és la Pentecosta. És l'Esperit

de Jesús el que viu i està present entre nosaltres avui i aquesta és la clau per entendre la vida cristiana, en tots els seus aspectes: la comunitat cristiana troba veritablement la seva raó de ser i el sentit de la seva existència en aquesta presència viva, personal, encara que invisible, que ens va guiant en la nostra vida i missió.

El temps de Pasqua és un temps especialment propici perquè els batejats siguem signe clar del Crist vivent i per a redescobrir la seva presència viva en la comunitat cristiana reunida («On dos o tres es reuneixen en el meu nom...»); en l'escolta de la Paraula («No abrujava el nostre cor quan...»); en la celebració eucarística («El van conèixer en partir el pa»); en la vida lliurada en solidaritat («Allò que fèieu al més petit d'aquests germans a mi m'ho fèieu...»); en els signes dels temps i en la història («Jo sóc amb vosaltres cada dia fins a la consumació dels temps»).

És el temps propici per aprofundir en la iniciació o reiniciació cristiana: les nostres celebracions i sagraments són trobada personal amb Crist, que viu. Celebrar en temps pasqual les Primeres Comunions, la Confirmació, la Unció de malalts... té el seu fonament i sentit, no és només un costum: aquestes celebracions emmarcades en el Misteri Pasqual posen en relleu el pas del Senyor (la Pasqua) que viu i actua «significativament» en els sagraments.

Fins i tot la pietat popular ha trobat, en els últims decennis, i com a natural culminació del Viacrucis, la pràctica de l'anomenat «Via Lucis» (Camí de la Il·lum): la meditació orant del misteri gloriós del Senyor, que comprèn des de la Resurrecció fins a Pentecosta. L'espiritualitat cristiana ha estat durant anys més centrada en la creu i mort de Jesús que en la seva resurrecció; més en el Divendres Sant que en el Diumenge de Pasqua. Molts cristians encara es queden fixats només en la Creu i s'obliden que Jesús avui viu. Com explica el llibre dels Fets dels apòstols, el final no ha estat el sepulcre. Jesús amb la seva Resurrecció triomfa sobre el pecat i sobre la mort. I, després, encara dedica un temps a retornar la fe i l'esperança als seus amb trobades sorprenents plenes d'intimitat i tendresa. És l'etapa de reflexió i oració de la comunitat entorn a Maria, que els disposa a rebre la força de l'Esperit Sant capacitant-los per complir la missió que el Mestre els ha confiat.

Rebeu la salutació pasqual de vostre germà bisbe,

† Joan Piris
Bisbe de Lleida

ENTREVISTA

») Aquesta imatge parla

► MARIA CRUZ SANZ

Repte fascinant

Maria Cruz Sanz és «una catalana de Valladolid».

Religiosa filipense missionera d'ensenyament, fa 12 anys va arribar a Sant Andreu de la Barca per fer-se càrrec de la llar d'infants que les germanes porten a la població des de fa 105 anys i també col·labora amb la parròquia del poble acompanyant diversos grups de joves. El contrast entre els joves de Palència —on vivia—, «fills de família i cultura cristianes», i els d'aquí, «d'una societat més freda i laïcista», «és abismal: tot un repte».

És fàcil engrescar els joves?

La primera dificultat és tenir joves a qui engrescar. Hem de fer un canvi de xip, anar nosaltres a la recerca d'ells allà on són i estar disposats a *perdre* molt de temps. Un cop hi són, engrescar-los és un altre repte. Déu els queda lluny, l'Església no els diu res. Però cal animar-se, perquè és possible i és meravellós estar amb ells.

I perquè participin a les romeries?

Si han viscut l'experiència a casa, és fàcil. Els grups no poden ser cèl·lules aïllades, han d'estar integrades al si d'una comunitat, perquè si se senten part integrant d'aquesta família no serà difícil fer camí junts i anar de romeria. Tot i això, una romeria d'adults ha de ser adaptada en gran part si hi ha joves.

Quin itinerari proposes?

Presentar Jesús com la finestra per descobrir qui és Déu; acollir la seva Paraula, que esdevé el mirall on confrontar la pròpia vida; treballar el coneixement personal, la necessitat d'ajudar i de demanar ajuda; obrir-se al món amb ulls crítics i amb el desig de transformar-lo. I tot, amb l'estil de Felip Neri: amb mirada creient, alegria, senzillesa i molta confiança en l'Esperit Sant.

Oscar Bardají i Martín

PREGÀRIES DE LA M. TERESA

Sobre l'ús del diner

Oh Senyor, tu ens has revelat que el nostre Pare del cel té cura de nosaltres, de la mateixa manera que ell té cura dels lliris dels camps i del ocells que volen per l'aire.

Ensenya'ns a tenir fe en la providència de Déu i a no confiar en la nostra avidesa humana. L'avidesa mai no ha fet feliç a ningú.

Beneix el diner que es fa servir en el món, de manera que el famolenc pugui ser alimentat, que el nu pugui ser vestit de nou, que el pobre sigui acollit de cor, i el malalt, guarit.

Senyor, dóna'ns el teu Esperit Sant, de manera que, amb la fe que ens concedeixes, puguem sentir clarament que nosaltres som per a tu més valuosos que els lliris més bonics i que el ocells que canten pel cel.

Amén.

Mare Teresa de Calcuta

HECHOS DE VIDA

«¡Con alegría festiva!»

—«¡Sé que mi Redentor vive!», gritaba Job, en su dolor esperanzado.

—«¡El Rey del universo nos resucitará!» Era el grito de triunfo de cada uno de los siete hermanos Macabeos antes de morir mártires.

—«Muchos de los que **duermen en el polvo despertarán**: unos para la vida eterna, otros para ignominia perpetua», leemos en el profeta Daniel.

—«¿Por qué **buscáis entre los muertos al que vive?**», dijo el ángel a las mujeres en el sepulcro vacío en el que había sido enterrado Jesús.

Los que han sufrido injusticias, han padecido en el cuerpo o en el espíritu enfermedades o la muerte de familiares, entienden que hoy es un gran día. Celebramos, festejamos la **Resurrección de Jesús, promesa** para quienes han **sufrido** con Cristo, que también **resucitarán** para la vida eterna.

San Pedro Damián decía de san Romualdo que su principal característica era «**su festiva alegría**». Y enseñaba:

1. Que si había tristeza en el corazón, **la alegría** —por amor— había de **manifestarse en el rostro**.
2. Apenas alguien llame a tu puerta, **desaparezca** de tu rostro la **tristeza**.
3. **Aclárese** —mejore— la **expresión de tu rostro**.
4. **Sal** a su **encuentro, sonriente, sereno y lleno de paz**.
5. Que la **boca**, tu **frente** y los **ojos brillen de alegría**.

¡Con alegría festiva!»

¡Qué gran lección para todos!

J. M. Alimbau

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

El autorretrato de Miguel Ángel

Miguel Ángel pintó una de las joyas del arte universal: la Capilla Sixtina. El Juicio Final es una manifestación de su genialidad. Pero hay que estar atentos a un detalle. Uno de los personajes es san Bartolomé, el cual, como suele ser costumbre entre los mártires, sostiene un elemento que evoca las torturas que sufrió: su piel desollada. Ahora bien, el rostro de este cuerpo de piel torturada no es el del santo, sino el del pintor. Es el autorretrato de Miguel Ángel.

Este ejemplo del mundo del arte nos permite reflexionar sobre la manera en que Dios se nos manifiesta. Podemos conocerlo a través de su obra, la Creación; pero también ha querido dejar una huella explícita de su presencia en el mundo: la Eucaristía. Es como un autorretrato de Dios que nos revela sus rasgos principales. Es creación, pero, a la vez, es el rostro del Creador.

La Eucaristía es expresión de amor, es donación, es entrega. La Eucaristía es materia para recordarnos que Dios no rechaza lo físico enalteciendo lo espiritual. La Eucaristía es pan, fruto de la tierra y del trabajo del hombre. El creador cuenta con la criatura para manifestarse en la creación. La Eucaristía es el autorretrato de Dios.

Josep Otón

La mística de la Palabra, Editorial Sal Terrae del Grupo de Comunicación Loyola

LECTURES MISSA DIÀRIA

I SANTORAL

Accés al Breviari

6. □ Dilluns (litúrgia de les hores: pròpia) [Ac 2,14-22-32 / Sl 15 / Mt 28,8-15]. Sant Marcel·lí, màrtir; sant Sixt I, papa (romà, 115-125) i màrtir; sant Guillem, abat.

7. □ Dimarts [Ac 2,36-41 / Sl 32 / Jn 20,11-18]. Sant Joan Baptista de La Salle (Reims, 1651 - Rouen, 1719), prevere, fundador Gns. Escoles Cristianes (FSC). Sant Epifani, bisbe; sant Germà, monjo.

8. □ Dimecres [Ac 3,1-10 / Sl 104 / Lc 24,13-35]. Sant Joan d'Organyà, monjo premonstratès; santa Macària, verge.

9. □ Dijous [Ac 3,11-26 / Sl 8 / Lc 24,35-48]. Santa Maria de Cleofàs, parenta de la Verge Maria; sant Marcel, bisbe.

10. □ Divendres [Ac 4,1-12 / Sl 117 / Jn 21,1-14]. Sant Ezequiel, profeta (s. vi aC); sant Dimes, el bon lladre; sant Terenci, màrtir.

11. □ Dissabte [Ac 4,13-21 / Sl 117 / Mc 16,9-15]. Sant Estanislau, bisbe de Cracòvia i màrtir (1079); sant Isaac, monjo.

12. □ † Diumenge vinent, II de Pasqua o de la Divina Misericòrdia (litúrgia de les hores: 2a setmana) [Ac 4, 32-35 / Sl 117 / 1Jn 5,1-6 / Jn 20,19-31]. El Bon Pastor i la Mare del Diví Pastor. Sant Juli I, papa (romà, 337-352); sant Damià, bisbe; santa Vísia, verge i màrtir.

PASQUA DE LA RESURRECCIÓ DEL SENYOR

▶ Lectura dels Fets dels Apòstols (Ac 10,34a.37-43)

En aquells dies, Pere prengué la paraula i digué: «Ja sabeu què ha passat darrerament per tot el país dels jueus, començant per la Galilea, després que Joan havia predicat a la gent que es fessin batejar. Parlo de Jesús de Natzaret. Ja sabeu com Déu el consagrà unguint-lo amb l'Esperit Sant i amb poder, com passà pertot arreu fent el bé i donant la salut a tots els qui estaven sota la dominació del diable, perquè Déu era amb ell. Nosaltres som testimonis de tot el que va fer en el país dels jueus i a Jerusalem. Després el mataren penjant-lo en un patíbul. Ara bé: Déu el ressuscità el tercer dia, i concedí que s'aparegués, no a tot el poble, sinó a uns testimonis que, des d'abans, Déu havia escollit, és a dir, a nosaltres, que hem menjat i hem begut amb ell després que ell hagué ressuscitat d'entre els morts. Ell ens ordenà que prediquéssim al poble assegurant que ell és el qui Déu ha destinat a ser jutge de vius i de morts. Tots els profetes donen testimoni a favor seu anunciant que tothom qui creu en ell rep el perdó dels pecats gràcies al seu nom.»

▶ Salm responsorial (117)

R. *Avui és el dia en què ha obrat el Senyor, alegrem-nos i celebrem-lo.*

Enaltiu el Senyor: Que n'és de bo, / perdura eternament el seu amor. / Que respongui la casa d'Israel: / perdura eternament el seu amor. R.

La dreta del Senyor fa proeses, / la dreta del Senyor em glorifica. / No moriré, viuré encara, / per contar les proeses del Senyor. R.

La pedra que rebutjaven els constructors / ara corona l'edifici. / És el Senyor qui ho ha fet, / i els nostres ulls se'n meravellen. R.

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Colosses (Col 3,1-4)

Germans, ja que heu ressuscitat juntament amb el Crist, cerqueu allò que és de dalt, on hi ha el Crist, assegut a la dreta de Déu; estimeu allò que és de dalt, no allò que és de la terra. Vosaltres vau morir, i la vostra vida està amagada en Déu juntament amb el Crist. Quan es manifestarà el Crist, que és la vostra vida, també vosaltres apareixereu amb ell plens de glòria.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Joan (Jn 20,1-9)

El diumenge Maria Magdalena se n'anà al sepulcre de matí, quan encara era fosc, i veié que la pedra havia estat tret de l'entrada del sepulcre. Ella se'n va corrents a trobar Simó Pere i l'altre deixeble, aquell que Jesús estimava tant, i els diu: «S'han endut el Senyor fora del sepulcre i no sabem on l'han posat». Llavors, Pere, amb l'altre deixeble, sortí cap al sepulcre. Corrien tots dos junts, però l'altre deixeble s'avançà i arribà primer al sepulcre, s'ajupí per mirar dintre i veié aplanat el llençol d'amortallar, però no hi entrà. Darrera d'ell arribà Simó Pere, entrà al sepulcre i veié aplanat el llençol d'amortallar, però el mocador que li havien posat al cap no estava aplanat com el llençol, sinó lligat encara al mateix lloc.

Llavors entrà també l'altre deixeble que havia arribat primer al sepulcre, ho veié i cregué. Fins aquell moment encara no havien entès que, segons les Escripures, Jesús havia de ressuscitar d'entre els morts.

▶ Lectura del libro de los Hechos de los apóstoles (Ac 10,34a.37-43)

En aquellos días, Pedro tomó la palabra y dijo:

«Conocéis lo que sucedió en el país de los judíos, cuando Juan predicaba el bautismo, aunque la cosa empezó en Galilea. Me refiero a Jesús de Nazaret, ungido por Dios con la fuerza del Espíritu Santo, que pasó haciendo el bien y curando a los oprimidos por el diablo, porque Dios estaba con él.

«Nosotros somos testigos de todo lo que hizo en Judea y en Jerusalén. Lo mataron colgándolo de un madero. Pero Dios lo resucitó al tercer día y nos lo hizo ver, no a todo el pueblo, sino a los testigos que él había designado: a nosotros, que hemos comido y bebido con él después de su resurrección.

«Nos encargó predicar al pueblo, dando solemne testimonio de que Dios lo ha nombrado juez de vivos y muertos. El testimonio de los profetas es unánime: que los que creen en él reciben, por su nombre, el perdón de los pecados.»

▶ Salmo responsorial (117)

R. *Este es el día en que actuó el Señor: sea nuestra alegría y nuestro gozo.*

Dad gracias al Señor porque es bueno, / porque es eterna su misericordia. / Diga la casa de Israel: / eterna es su misericordia. R.

La diestra del Señor es poderosa, / la diestra del Señor es excelsa. / No he de morir, viviré / para contar las hazañas del Señor. R.

La piedra que desecharon los arquitectos / es ahora la piedra angular. / Es el Señor quien lo ha hecho, / ha sido un milagro patente. R.

Crist ressuscitat. Retaule de Trebon (s. XIV), Galeria Nacional de Praga

▶ Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Colosenses (Col 3,1-4)

Hermanos: Ya que habéis resucitado con Cristo, buscad los bienes de allá arriba, donde está Cristo, sentado a la derecha de Dios; aspirad a los bienes de arriba, no a los de la tierra. Porque habéis muerto, y vuestra vida está con Cristo escondida en Dios. Cuando aparezca Cristo, vida nuestra, entonces también vosotros apareceréis, juntamente con él, en la gloria.

▶ Lectura del evangelio según san Juan (Jn 20,1-9)

El primer día de la semana, María Magdalena fue al sepulcro al amanecer, cuando aún estaba oscuro, y vio la losa quitada del sepulcro. Echó a correr y fue donde estaba Simón Pedro y el otro discípulo, a quien tanto quería Jesús, y les dijo: «Se han llevado del sepulcro al Señor y no sabemos dónde lo han puesto.» Salieron Pedro y el otro discípulo camino del sepulcro. Los dos corrían juntos, pero el otro discípulo corría más que Pedro; se adelantó y llegó primero al sepulcro; y, asomándose, vio las vendas en el suelo; pero no entró. Llegó también Simón Pedro detrás de él y entró en el sepulcro: vio las vendas en el suelo y el sudario con que le habían cubierto la cabeza, no por el suelo con las vendas, sino enrollado en un sitio aparte. Entonces entró también el otro discípulo, el que había llegado primero al sepulcro; vio y creyó. Pues hasta entonces no habían entendido la Escritura: que él había de resucitar de entre los muertos.

COMENTARI

Amb el Crist ressuscitem a una vida nova

L'anunci pasqual ressona avui en l'Església: Crist ha ressuscitat d'entre els morts i és el Senyor dels vius i dels morts. En la «nit més clara que el dia», la paraula omnipotent de Déu, que ha creat els cels i la terra i ha format l'home a la seva imatge i semblança, crida a una vida immortal l'home nou, Jesús de Natzaret, fill de Déu i fill de Maria. Pasqua vol dir que la vida no serà destruïda. Aquest anunci ha de ressonar arreu del món, a través de l'Església que ha nascut de la Pasqua del Crist i l'escampa amb la pròpia vida de comunió i de servei.

En la primera lectura, Pere anuncia amb decisió al poble el misteri de la resurrecció del Senyor: ell

i els altres apòstols en són testimonis. L'evangeli d'avui ens narra l'estupor de Maria Magdalena, de Pere i de «l'altre deixeble, aquell que Jesús estimava tant» davant el sepulcre buit. En el relat se subratlla l'itinerari de fe que van fer Maria i els dos deixebles, que no s'imposa com una evidència sinó que neix d'uns signes que cal desxifrar.

Primer, Maria Magdalena va al sepulcre de bon matí, «quan encara era fosc». Sembla una dona embolcallada per les tenebres de la incredulitat davant el sepulcre buit. Veu Jesús, però el confon amb l'hortolà. Només el reconeix quan Jesús l'anomena pel seu nom (Jn 20,11-18). El relat de Joan tendeix a relativitzar el veure. No n'hi ha prou amb veure el Senyor per reconèixer-lo. És ell que ha de revelar-se.

Mentre Pere mira estupefacte el sepulcre buit, l'altre deixeble «a qui Jesús estimava» veu i creu immediatament. No té necessitat de Jesús per creure que ha ressuscitat. Ell constata que Jesús no està embolcallat en un sudari, sinó que és viu.

El relat evangèlic acaba així: «Fins aquell moment encara no havien entès que, segons les Escripures, Jesús havia de ressuscitar d'entre els morts».

El sepulcre buit era un signe que només es podia comprendre a través de la trobada amb el Ressuscitat. La resurrecció de Crist, vèrtex del misteri de la fe, és l'objecte de la fe apostòlica i de la celebració pasqual.

NOTÍCIES DE LA DIÒCESI

ÀREES DE COOPERACIÓ PASTORAL

Àrea d'Espiritualitat i Litúrgia

Apostolat de la Divina Misericòrdia

Aquest apostolat comença l'any 1991 al monestir del Sagrat Cor de les Carmelites de la nostra ciutat. Es tracta d'un apostolat en què milers d'ànimes procuren viure en esperit d'humilitat i confiança en Déu, practicant les obres de misericòrdia cap al proïsme i demanant al Pare celestial la seva misericòrdia per a tothom.

Actualment, la nostra diòcesi té la seu a la parròquia del Pilar. Allà se celebren els primers divendres de mes de la Divina Misericòrdia, d'octubre a juny, i es propaga aquesta devoció a tota la diòcesi.

Per preparar la festa de la Divina Misericòrdia s'organitza un Tridu, que se celebra el segon diumenge de Pasqua a la Catedral.

Cada any tenim una trobada nacional.

Altres activitats són: entronització de la imatge de la Divina Misericòrdia a les parròquies i consagració de les llars que ho sol·liciten. Visita a malalts i residències d'ancians.

El seu consiliari és Mn. Francesc-Xavier Jauset.

Tridu de la Divina Misericòrdia a la parròquia del Pilar

Dies 9 a 11 d'abril

Programa d'actes:

- 18 h, Exposició del Santíssim
- 18.15 h, Rés de la Coroneta de la Divina Misericòrdia
- 18.50 h, Reserva
- 19 h, Eucaristia

Xerrada sobre la nutrició de la gent gran a Càritas

La nutrició de la gent gran ha estat el tema de la xerrada de formació per les beneficiàries del Programa de

Gent Gran de Càritas de Lleida, que s'ha celebrat aquest propassat 23 de febrer a la seu de l'entitat diocesana.

La ponència ha estat desenvolupada per Manel López i Hèctor Martínez Campos de l'associació Nutrisalut la qual treballa per un estil de vida saludable a les terres de Lleida.

El plantejament de la dissertació ha partit d'un estudi econòmic comparatiu dels diferents supermercats de Lleida i una reflexió a propòsit de les marques blanques i les alternatives per dur una nutrició saludable i sostenible per a totes les butxaques. S'establí un animat debat entre els assistents i els ponents al voltant de l'alimentació i hàbits de vida saludable. Per acabar, se serví un berenar basat en la dieta mediterrània.

Els centres de Sant Joan de Déu celebren la festa del seu patró

El Centre Assistencial Sant Joan de Déu d'Almacelles i el Sant Joan de Déu de Lleida han celebrat el 6 de març la diada del seu patró, festivitat que s'ha avançat per afavorir l'assistència de tots els professionals de la institució que hi treballen.

El Sr. Bisbe Joan Piris ha presidit la celebració de l'Eucaristia que ha tingut lloc al Centre i en la qual ha intervingut la coral Veus Unides d'Almacelles.

Sant Joan de Déu és patró dels infermers i hospitals, a més a més de copatró de la Ciutat de Granada i del cos de bombers.

AGENDA

Adoració diürna a l'Església de Sant Pere

Dies feiners de 10 a 14 h i de 16 a 19 h
Dissabtes de 10 a 14 h
Diumenges de 18 a 19 h a la Catedral

- **Diumenge, 5 d'abril. Pasqua:**
—12 h, Eucaristia presidida pel Sr. Bisbe. Catedral.
- **Dimarts, 7 d'abril:**
—19 h, Eucaristia. Pquia. de Sant Pere. UNER.
- **Dijous, 9 d'abril:**
—18 h, visiten al Sr. Bisbe els confirmands d'Almenar.
—19.15 h, visiten el Sr. Bisbe els confirmands de Gimènells.
- **Divendres, 10 d'abril:**
—17.30 h, visiten al Sr. Bisbe els confirmands del Baix Segre.
—20 h, Confirmacions a la Pquia. de Sant Martí.
- **Dissabte, 11 d'abril:**
—17.30 h, inauguració «Llars del Seminari».
—18 h, acte oficial. Carrer.
—20 h, Eucaristia i concert a la Pquia. de Santa M. Magdalena.
—22 h, Adoració Nocturna a la Pquia. de Sant Pere.
- **Diumenge, 12 d'abril. Festa de la Divina Misericòrdia:**
—11 h, Confirmacions a la Pquia. de Gimènells.
—18.15 h, confessions i Exposició del Santíssim. Catedral.
—18.30 h, Rosari. Acte de consagració. Catedral.
—19.30 h, Eucaristia. Catedral.

Jornades estatals de Justícia i Pau i Trobada Catalana Balear

Del 10 al 12 d'abril de 2015, a les 19.30 h

Lloc: **Acadèmia Mariana i UdL Lleida**

Informació: www.justiciaipau.org

AYUDANDO A VIVIR

Pascua: el encuentro con Jesús, que vive

El tiempo pascual comprende siete semanas, cincuenta días vividos y celebrados como un todo. Es el tiempo más fuerte y significativo del año litúrgico: celebramos el Paso (Pascua) de Jesús a una nueva forma de existencia. Ha entrado definitivamente en la esfera del Espíritu y vive para el Proyecto del Padre. Y lo ha hecho como Cabeza de la nueva humanidad, convirtiéndose en modelo y prototipo de lo que la comunidad de sus creyentes está llamada a hacer: desarrollar en la historia y actualizar en nosotros la Pascua de Jesús.

La plenitud y cumplimiento del hecho inaugurado en la Noche Pascual es Pentecostés. Es el Espíritu de Jesús el que vive y está presente entre nosotros hoy y esta es la clave para entender la vida cristiana en todos sus aspectos: la comunidad cristiana encuentra verdaderamente su razón de ser y el sentido de su existencia en esta presencia viva, personal, aunque invisible, que nos va guiando en nuestra vida y misión.

El tiempo de Pascua es un tiempo especialmente propicio para que los bautizados seamos signo claro

del Cristo viviente y para redescubrir su presencia viva en la comunidad cristiana reunida («Donde dos o tres se reúnen en mi nombre...»); en la escucha de la Palabra («¿No abrasaba nuestro corazón cuando...?»); en la celebración eucarística («Lo conocieron al partir el pan»); en la vida entregada en solidaridad («Lo que hicisteis al más pequeño de estos hermanos conmigo lo hicisteis...»); en los signos de los tiempos y en la historia («Yo estoy con vosotros todos los días hasta la consumación de los tiempos»).

Es el tiempo propicio para profundizar en la iniciación o reiniciación cristiana: nuestras celebraciones y sacramentos son encuentro personal con Cristo, que vive. Celebrar en tiempo pascual las Primeras Comuniones, la Confirmación, la Unción de enfermos... tiene su fundamento y sentido, no es sólo una costumbre: estas celebraciones enmarcadas en el Misterio Pascual ponen de relieve el paso del Señor (la Pascua) que vive y actúa «significativamente» en los sacramentos.

Incluso la piedad popular ha encontrado, en los últimos decenios, y como natural culminación del Via-

crucis, la práctica del llamado «Vía Lucis» (Camino de la luz): la meditación orante del misterio glorioso del Señor, que comprende desde la Resurrección hasta Pentecostés. La espiritualidad cristiana ha estado durante años más centrada en la cruz y muerte de Jesús que en su resurrección; más en el Viernes Santo que en el Domingo de Pascua. Muchos cristianos todavía se fijan sólo en la Cruz y se olvidan que Jesús hoy vive. Como explica el libro de los Hechos de los apóstoles, el final no ha sido el sepulcro. Jesús con su Resurrección triunfa sobre el pecado y sobre la muerte. Y, después, todavía dedica un tiempo a devolver la fe y la esperanza a los suyos con encuentros sorprendentes llenos de intimidad y ternura. Es la etapa de reflexión y oración de la comunidad en torno a María, que los dispone a recibir la fuerza del Espíritu Santo capacitándolos para cumplir la misión que el Maestro les ha confiado.

Recibid el saludo pascual de vuestro hermano obispo,

† **Joan Piris**
Obispo de Lleida

Per publicar notícies, les podeu enviar a: mcs.bisbatlleida@gmail.com

Per publicar dades a l'agenda, aneu al web del Bisbat de Lleida (<http://www.bisbatlleida.org>), apartat Agenda, i entreu les dades

Per col·laborar econòmicament amb la Delegació de Mitjans de Comunicació Social del Bisbat de Lleida: Banco Sabadell-Atlántico: ES98-0081-0455-94-0006223737